

11. Brzeska Sapo. Kolej.

1 M. po dniu 6. III. 1948.

Kwietniowani

6263

b. jeniec w Ł.S.S.R. plm. Rządowej fikcji Pana
w n. 16. III. 1915 r. zawód: prac. kanc. - kawaler.
18. IX. 1939 r. w Sokach Górnym wraz z oddziałem
Nadwyzek 5. Batalionu Pancerza. Zostałem rozbrojony przez
Sowieciów. Pierwsi 5 dni prowadzili nas pod konwojem
do Kamienia Podolskiego. Były nas wojska
około 10 tysięcy, tworząc zróżnicowane formacje.
Tutaj podokonanii przeszliśmy pod N.K.W.S. przydzielili
nas do grupy około 3½ tysiąca jeńców, jak
o której mówili zarządzali do pociągu towarowego
w nocy dn. 29. IX. 39 r. i zawieźli do Łobżenicy
a stąd pierw pojechali do Łytwy, gdzie zakwaterowały
nas w budynkach b. ustawego K.O.P.
Obóz ten mówiali "oborem jeńców Wojskowych Nr. 2"
Na przele stan uaczelniak sowieci ochronie dokonywali
zatrzymanie sowieccy N.K.W.S. Od chwili dnia nas
do niewoli bieda poczęta coraz bardziej zagładę i
mocny, jedzenie otrzymany było aby podtrzymać
nas tylko przy życiu byliśmy coraz wręcz stabilne.
Precyjnie zorganizowana przez nich sekcja
kultury i osiątki pod przewodnictwem tzw. polityka
starali się przekonać o bolszewizmie i ich dobrej i
raźnej gospodarce w zwierzątach radzieckim.
Po godzinach w tym kierunku przeprowadzali b. często
lecz wśród nas Polacy zawsze brak było skutku
^{muzyczno-} dotych paplańczy. Wśród nas większość stanowiły
Polacy, mniejszość Ukrainiec, Białorusini i Żydzi.
Wśród Ukrainiec i Białorusinów przeważające miały
biorąc niezwykłą uwagę historii nawet języka polskiego
zawierali sowieci na ręce idący im materiał. Tworzyli
o się w oddzielne grupy tzw. brigady robocze

i b. chętnie wychodzili na roboty zacz otry -
mowali caskiem dobre wyuzewienie i wyuagro -
dzenie w nibłach. Oto sasiedom najwczęć chodziło
aby takich głupich dūrzo był. Nastawienie sasied -
do takich było b. przyjazne, przeciwne do nas
Polaków odnosili się złowrogo. Nie udało się im
w naszym oborze zjednać nas Polaków. Tak jak
uniętyskości. Wytrymuywalisimy z spokojuem ich
także w przedziużnych sposobach. Niektedy starali się
nas ic' na ręce podnieść rące wyuzewienia nawet
oporucych podchodziły wyuagradzające piumadrem
za prowincję na robocie. Gdy to we sklejkowej
wyklinali nas mówiąc, że Polacy oczekują harony
narod lecz bardziej niebezpieczny. Nas to bardziej
wygryso; pewnego razu tym powiedzeniem pewien
st. leutenant tak mnie rozbawił, że ja się rozmowałem
na czele gardła i zato zamknął mnie do garażu
na 5 dn. Zdri natomiast mążem wękkre wyobra -
żenie o ryciu i podchodziły b. uniętyskości do nich
wyżerające sasiedów z pracy rachunkowej; a ponieważ
uniętyskości sasiedów to cenników, więc mówili innym
iła nich mówiąc że dobrze pracują. Mówiąc o tych
uniętyskościach wyjmowali się z sasiedów, broni Boże
wśród innych. Były im dobrze. Tereli chodzi o mnie
byłem pewny, że ten stan rzeczy dūrzo trwać nie będzie
uniętyskościem, zniszczeniem cierpienia, wysuniętym iż połepo -
wanie gdy tylko nadarzyła mi się do tego okazja.
Na roboty żalne wychodzilem, bo podniac krajowy
spacery, ruch, merumierunie lubie, byłem żalne sierż
i jako takie zyskiem. Dlatego, sercem, myśląc byłem tam
gdzie uderzył się bieg Polaków.

20.IX.1940. wywierli mnie w grupie 350 jeńców do
uniętyskości pod narwą Sosenki k/Równego.
Z tąd wychodziliśmy codzennie na robotę my

budowę drogi Tukuo - Koree. Życie we wsi
mimo się uan. 20.IX.1940. przewerli nas znów
do oboru „Babia” gdzie stan was licząc około 650.
Praca ta sama warunki życia prawie te same.
Tu solidarność Polaków jeszcze większa przyjazna
się wśród nas. Zorganizowaliśmy sobie orkiestrę
składającą się z harunoci, kolegi, gitar, skrzypiec
graliśmy piosenki polskie. W dniu 11. listopada
wieczorem pln. podchorążowi Sierek, Chorbaćewski
wygłosili referaty nauczające do odzyskania
niepodległości Polski, wolności. Referaty były tak
mocno wyrażające - dūrzo włączyły nasze małe
otuchy i wroty w nasze pragnęte zwycięstwo, bowiem
naszy was styczyły o Wodzie gen. Br. Sikorskim.
Sierek chociarz lekkoistny zanurkujący ucerkowany
chwilą, milczenia, cichutkim śpiewem hymnu
„Boże coś Polskę”, „Nieruchomie ziem skąd nas rodzą”
oraz piosenkami wojskowymi „wąsanką piosenką”.
Podczas śpiewu ostatnich maledyk naucelnik sasiedki
i bardzo wiele się to nasze zebrańie mu podobało,
przyglądał się polityce. Wyraźnie nasze teksty
pisanek żołnierskich mu do wrażliwości i to, że
my jesteśmy mu myłe a chociarz unierzecim, żalne
„żalne Polski”. Były nas wośeras 3/4. stanu oboru
1/4 przypadają na mniejszość. Pewnego razu
gdy powróciliśmy z pracy era podworni oboru wyżera -
ła się rozmowa między naucelnikiem tego oboru Chor -
baćewskim a pln. podch. Chorbaćewskim na temat pryn -
tej Polski. Naucelnik ten, Chorbaćewskiego bardziej lubił.
Rozmowa ze strony Chorbaćewskiego do niego, była wyra -
żona wyjątkiem tych stanów z połączoniu nadsz radziec -
kiego do ludności rosyjskiej; przeciwne ze strony
nauc. sow. krytyka, połączoniu b. naszego Rządu.

uanęsme plen. pch. Chorbačewski mówiąc, że cała
 Rosja to użycie i nawet do tego stopnia okre-
 sił się jemu powiedzieć, że p. Naereluk jest tak sam
 zaciekły jak my. Naereluk tylko się oznaj-
 i przyjął taki rok. Odnosimy przytakich granic
 Polski pl. pch. przekonuje jego, że ten stan rzeczy
 dugo trwał nie będzie i my Polacy będziemy
 musieli w wielkiej Polsce ograniczyć rozszerzając
 Naereluk sow. pyta się go o skąd wyto zuwie
 a czym koniem będą ponowne granice Polski
 Chorbačewski odpowiada mużko Niemiec i Rosji.
 Na tą sprawę odpowiadź Chorbačewskiego mówiąc sow.
 mówiąc, że Chorbačewski powinien być nie plen.
 podch. lecz generałem polskim. Było to z mów.
 paradyzerwiku 1940r. Równoważ tak otwarcia by
 ogromnie przekonywające, silną wiara, ~~zachęcała~~
 i zurgustwo i wzmocnienie ducha polskiego
 zauważa gdy jest zniemierzony. W tym oborze
 byliśmy do 1.II.1941r. 2.II.41r. wywołali nas do Równej
 a żandarci zatadowali do poczagi towarzego i
 powierili do Prokuratora na dalsze rolety. Z tego
 około 28.II.41r. wywołali nas do Jarosławia i tu
 pracowaliśmy przy budowie lotniska do dnia 2.III.41r.
 skąd piętro w wielkim pospiechu prowadzili nas
 pod konwojem N.K.W.D. do Łotowszczyzny skąd poczagi
 do Starobelska. W czasie podróży przeszliśmy
 Tyle, że trudno jest mi to opisać. W Starobelsku
 nasz batalion jarosławski wysłali na bieżącą lotniskę
 położonego tutaj k/Starobelska. W tym oborze pracowaliśmy
 około 4th tygodni i tu koniutem przyjęły nas do uanej
 crenii, wiele dni z kat. zd. et. do Broni Pani. Dnia 30.VIII.41r.
 podczas pobytu w oborze, ^{jezior} połączono dobrze zorganizowanej gromadce
 ickiej byliśmy mocno zawiesi. Do siej rokiniu znajdując
 się w Bochni k/Kroksza pisałem 68 listów lecz na żaden nie
 otrzymałem żadnej odpowiedzi. Współkonsylienci przedstawili
 mi zarzuty m. m. Obecnie znajdują się ~~Polski~~ Bajski plen.
 w H. Broni Sop. Kol.